

“Όλα τα παράδοξα και θαυμαστά τα βλέπουμε στην Παναγία”

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής](#)

“Η Ακοίμητος κοιμήθηκε” αναφέρει ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμων στην Εγκύκλιό του για την Θεομητορική Εορτή της Κοιμήσεως και σημειώνει ότι στην Παναγία βλέπουμε όλα τα παράδοξα και θαυμαστά ενώ προσθέτει “Στο πρόσωπό της συναντώνται κατά θαυμαστό τρόπο τα πλέον αντίθετα πράγματα”.

Ο Σεβασμιώτατος γράφει για τις ασυμβίβαστες καταστάσεις που συναντάμε στην Παναγία όπως είναι η Μητρότητα και η παρθενία και “το βρέφος που κρατάει που δεν είναι ούτε μόνο Θεός ούτε μόνο άνθρωπος είναι Θεάνθρωπος”.

Διαβάστε αναλυτικά:

Π ρ ό ς

τόν Ίερό Κλη̅ρο καί τόν ε̅σεβ̅η̅ Λαό

τ̅ης καθ' ἡμ̅ας Ίερ̅ας Μητροπόλεως

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἡ ἀκοίμητος κοιμήθηκε. Ὅλα τὰ παράδοξα καί θαυμαστά τὰ βλέπουμε στήν Παναγία μας. Στό πρόσωπό της συναντῶνται κατά θαυμαστό τρόπο τὰ πλέον ἀντίθετα πράγματα.

Σύλληψη παιδιοῦ καί παρθενία εἶναι δύο γεγονότα, πού δέν συνυπάρχουν. Ἄν μία γυναίκα συλλάβει παιδί μέσα της, σημαίνει πώς δέν εἶναι παρθένος. Ἄν εἶναι παρθένος, δέν μπορεί νά ἔχει συλλάβει παιδί. Στόν Εὐαγγελισμό ὅμως τῆς Θεοτόκου συναντῶνται καί τά δύο. Σύλληψη καί παρθενία συνυπάρχουν.

Μητρότητα καί παρθενία εἶναι ἐπίσης δύο ἀσυμβίβαστες καταστάσεις. Εἴτε μητέρα θά εἶναι μία γυναίκα καί θά κρατᾷ στήν ἀγκαλιά τό βλαστό της, τό παιδί της, εἴτε παρθένος θά εἶναι. Καί ὅμως στά Χριστούγεννα, στή Θεία Γέννηση συνυπάρχουν καί τά δύο. Ἡ παρθένος εἶναι μητέρα. Ἡ Μητέρα, πού κρατάει στήν ἀγκαλιά της τόν μικρό Χριστό, εἶναι παρθένος. Καί δέν εἶναι ἡ Παρθένος μόνο Μητέρα τοῦ Χριστοῦ. Εἶναι Μητέρα ὅλου τοῦ κόσμου.

Θεός καί ἄνθρωπος εἶναι δύο καταστάσεις, πού δέν συνυπάρχουν. Ἡ Θεός εἶναι ἓνα πρόσωπο ἢ ἄνθρωπος. Καί ὅμως στήν Ὑπαπαντή τοῦ Κυρίου βλέπουμε τήν συνύπαρξη καί τῶν δύο. Τήν ἔνωση τῶν δύο σέ ἓνα πρόσωπο. Τό βρέφος, πού κρατάει ἡ Θεοτόκος τεσσαρακονθήμερο, δέν εἶναι μόνο Θεός, οὔτε μόνο ἄνθρωπος. Εἶναι Θεάνθρωπος.

Ἄλλη ἀντίθεση πού βλέπουμε στή σημερινή γιορτή. Ζωή καί θάνατος δέν συνυπάρχουν. Εἴτε ζωντανός θά εἶναι κάποιος, εἴτε πεθαμένος. Καί ὅμως, στήν Κοίμηση τῆς Θεοτόκου βλέπουμε νά συνυπάρχει ὁ θάνατος καί ἡ ζωή. Κλαίει κανείς τήν ἡμέρα τῆς Παναγίας; Ὁχι. Ὅπως δέν κλαίει καί τό Πάσχα. Πάσχα τοῦ καλοκαιριοῦ θεωρεῖται ἡ ἑορτή τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Ἀνάσταση τοῦ Υἱοῦ ἔχουμε τό Πάσχα. Μετάσταση τῆς Μητέρας Του ἔχουμε τόν Δεκαπενταῦγουστο.

Αὐτή τή θαυμαστή συνύπαρξη ἀντιθέτων καί ἀσυμβιβάστων καταστάσεων τονίζει καί ὁ ὕμνος τῆς ἑορτῆς : «Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι ἐν σοί, Παρθένε ἄχραντε παρθενεύει γάρ τόκος καί ζωή προμνηστεύεται θάνατος. Ἡ μετά τόκον Παρθένος καί μετά θάνατον ζῶσα».

Δοξασμένη ἀναβαίνει ἡ Παναγία. Δόξα της ὅτι ἔφυγε ἀπό τόν θάνατο καί τόν τάφο, ὅπως ἀπελευθερώνεται ἓνας φυλακισμένος ἀπό τό κελλί του. Ἀπελευθερώθηκε πρώτη ἀπό τή φυλακή τοῦ θανάτου, ἀφοῦ αὐτή γέννησε τόν Ἀπελευθερωτή Χριστό. Δοξασμένη ὅμως εἶναι καί γιά ἄλλο λόγο, γιά τό μέγεθος τῆς δόξας, πού ζεῖ τώρα στόν οὐρανό. «Τῇ ἐνδόξῳ Κοιμήσει Σου οὐρανοί ἔπαγαλλονται καί ἀγγέλων γέγηθε τά στρατεύματα».

Ἀγαπητά μου τέκνα ἐν Κυρίῳ,

εὐχομαι ἀπό καρδιάς ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος νά σκέπει, νά φρουρεῖ, νά φυλάττει τὸ ἀνθρώπινο γένος ἀπό πᾶσαν ἐπιβουλήν τοῦ ἐναντίου, τὴν Πατρίδα μας καὶ νὰ

ὁδηγεῖ τὰ βήματά μας εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν.

Ἔτη πολλὰ καὶ εὐλογημένα!

Διάπυρος εὐχέτης πρὸς τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ